

Forfatter: Bentzon, Adrian Benjamin

Titel: BREV TIL: Mynster, Jakob Peter FRA: Bentzon, Adrian Benjamin (1806-09-12)

Citation: Bentzon, Adrian Benjamin: "BREV TIL: Mynster, Jakob Peter FRA: Bentzon, Adrian Benjamin (1806-09-12)", i *Af efterladte Breve til J. P. Mynster*, Ggldendalske Boghandling, s. 27. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002236589-000-shoot-L0022365890000013.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Af efterladte Breve til J. P. Mynster

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Bentzon, Adrian Benjamin, *Af efterladte Breve til J. P. Mynster,*

Fra Benson.

Kiøbenhavn, d. 12 Septemb. 1806.

Min kiæreste Hiob! Jeg trækker om herinde med Ole, der forresten er overvældet med Embedsforretninger og Aftensmaaltider. Siden det just nu er Middag, er han ikke ifærd med de sidste, og har opgivet for et Øieblik de første for at skrive til Dig; men skal jeg slutte af hvad der forresten kommer ud af ham idag, saa vil Brevet ikke due synderligt. Han har nemlig anvendt sin Formiddag paa at forsvare Buonaparte, Rahbek, Pavels og Etatsraad S., hvoraf Du vil see, hvilken Confusion der er i hans Tænkning.

Jeg er kommen hertil for saa Dage, gaaer om 3 Uger til England, og vilde inden den Tid give et Par Fingre for ot see Dig. Men jeg er nedsænket i saadan Mødding af Detailforretning, at jeg næsten ingen Muelighed seer til at arbeide mig ud et Par Dage før min Bortreise, og veed altsaa ei, hvorfra jeg skal vinde Tid til at komme til Dig. Er det nmueligt, at Du kunde komme ind hertil? jeg trænger uendelig til at see Dig.

s. 28Jeg vil om mit Væsen og Væren i min Peregrination intet skriftligen fortælle Dig, før jeg veed, om jeg faaer Dig at see eller ikke. Skriv mig til under Din Broders Adresse, saasnat Du har faaet denne Seddel, og lev vel, min gode Ven!

Benson *1.

13 Oct. 1806.

Jeg seer alt meere og meere, at jeg ikke denne Gang vil faae Dig at see; og jeg har da foresat mig, paa det at min Erindring hos Dig ikke skal aldeles uddøe, at hiemsøge Dig med Epistler. Disse ville vel ikke være synderlig moersommere end min i denne Tid heel kiedelige Person, men Du maa dog baade læse dem og svare paa dem, fordi Villien, som skaber dem, er god, og fordi der er ikke i dette Øieblik tre Mennesker i Verden, jeg gad skrevet til. — Jeg læser nu Jslandsk; Du veed, jeg har gjort dette før, men i 6 Aar glemmes endeel, saa at jeg anseer bemeldte islandske Læsen for en ny Bedrivt, til hvilken jeg blev drevet af Oehenschlägers Hakon Jarl. Denne Tragedie er poetisk, men dog under Ewalds Balders Død, især med Hensyn paa Diction. I Planen er lidet, som et skyldes vor Fortids Eventyr, og i Charactererne er Olaf dog vel altfor intetsigende; Christendommens Repræsentant kunde vel være mindre Munkedreng og meere Kiæmpe. Hvad Andre derimod laste — Auden's, Gud Odins Besøg — finder jeg herligt, næsten det bedste i Stykket. — Karker har ikke Adel nok i Nederdrægtighed; thi hvad en stor s. 29Konstdommer, jeg troer Lessing, laster hos Corneille: at endog Lasten hos ham aander Heroisme, trykker dog Seglet paa al tragisk Værd. Dette er vel et Paradox; men jeg vil spørge Dig, om Du i hvilket som helst af Sophokles's eller Euripides's Sørgedigte vilde frydes ved spashaftig Dumhed, som den, Karker giver af sig? *) Holdning og Eenhed vil Ø., troer jeg, ikke besidde, og det er Skade, at saa store Anlæg skulde mangle Fuldendelse.

Med Ole skiændes jeg gudsjammerlig om alleflags, p. E. om franske Søragespil. Du veed vel, at jeg ikke kan være tilbøielig til at sætte denne prosaiske Poesie ret høit, men der gives Undtagelser; tien mig i at læse andægtigen Racines Athalie, og lad os saa vide, om Du heller vilde have skrevet den eller Emilie Galotti.

Jeg troede at være qvit den Baglast, som kaldes Patriotisme; men et Rygte, som nok er sandt, har ladet mig føle, at denne Art Arvesynd ulmer hos mig. Vor Søemagt skal reduceres til 8 Linieskibe, thi, siger man, vi ere da lige stærke med Sverrige — med England og Rusland kunne vi dog ei maale os; og til Kystbeskiermelsen skal bygges og bemandes en Skiærgaardsflode. Vor eeneste Adkomst til hæderligt Navn blandt Europas Folkeflægter var vor arvede Sæære, og denne Grund var for mig nok til villigen at betale min Deel til Flodens Vedligeholdelse; men til de 4 Regimenter tydske Heroer, som skulle anskaffes i Stedet, ere Pengene nok kastede s. 30bort. Desuden er Sagen vist politisk skiev. Hvad har vel hindret Sverrige fra at sende sin Hær til Kiøbenhavn for 50 Aar eller før? Vor Landmagt? som har Odel paa at faae Prygl, vide Carl Gustav, Gustav Adolph, Carl 12, Tilly etc., som vor Marine paa at seire. Ligger i vor Flodes virkelige Styrke — eller i den Nimbus, som omringer den — ikke Garantie for, at Rusland og selv Preussen ei vil tirre den Fyrste, hvis utilgiængelige Smaaøer og Biergkyst har Slotte, som svømme, og Mænd, som vide at regiere de let flyttelige Fæstninger — som kunne være, naar behøves, i Dag for Memel og Stettin, og i Morgen for Riga og Cronstad. Er det ikke vor egen usle Forsagthed, som bilder os ind, at vi ei paa Søen tør binde an med Rusland, og er der en scandinavisk Baad, som frygter en russisk Gallei?. Endelig, hvad skal en Skiærgaardsflode til i Danmark, som ingen Skiærgaard har? — Nei, med Os er det reent forbi, og det Træe, som ikke bærer god Frugt, skal afhugges og kastes i Ilden.

Levvel og skriv til mig — jeg boer hos Tracteur Møller paa Kongens Nyetorv.

bzn.